

מסורת הש"ס

זוסף ריש"י

שינוי נוסחאות

[illegible]

ומוסר כולן. מכיון שמת אחד מהן
יחילו ביה וימלא דאסורא מית
האיבורים יקרבו: כר"א דאמר אס
הקרבן כו' ^א וימנעוהו היל. אלמא חמין
דאסורא בזהו דלזיל: וסא אמר ר"א.
^ב לקמן בפירקין (יטו) דלא הויר ר' אליעזר
ההקדים את הנותנים אלף שנים
למסר דודאי חד מנייהו דהימירא שהי
אלף נטערה בזה אלף בעל מוס אחד
וככל חד חמרין מדתבריה ללא
דאסורא יצורו נמי ללא דאסורא הוה
היהוה דאסורא אזל ליה בהקדשה
דאסורא שקרב אחד מהן אלף אחד
ואחד לא יקריבו הראשים בכלל חד
המפקיין לזמא דאסורא הוה דלימא
למחיר מגו: ^ג דפסכת של עבודה
והקדשים. דמקשה בה עבודה
והקדשים: דרפי חרפי קאמינא. שימכור
העצמות שנים: שנים: פירשש אהם
הקדשים. ונטערה בה חזירות אינן
אסורין ויכול חסדא לה דלזיל:

פרשה אחת מארבע
מששים אסרת מאי ש
דאמרין איסורא ברובם
נמי דאמרין איסורא
אם פשו ארבעים
אסרות ששים למקום
אמריה קמיה דשמונה
כוכבים שספיקה וספ
סוף העולם מיתבי
אסורה וספק ספיקה
עבודת כוכבים שנפ
כולל אסורין פירש א
לריבוא מותרין א תנא
אומר ירימוני בארן א
נפל אחד מהן לחך
אסורין ר"ש בן יהוה
לריבוא אסורין יומרי
כמאן אי כרבי יהודה
כוכבים נמי שרי ובי
אלא הא דתניא ספק
יהודה ולא ר' שמעון
ופליג עליה בחדא א

בדן כו'. רמזי נדן אחד מששה דברים שאין בעינים יא' הלקן לאסור
 ר"ש אומר לריבוא אסורין. ריבוא הראשון שהאסור עצמו נפל אם אסור
 אחר מותר אף הג' אלמנעים דסקן ספקא בעיל יא' ופרכין שמואל דר
 במאן. מהני מנאי קבירא ליה: וכי תימא שני ליה לר"ש. ושמואל כר"ש

[illegible]

ספרים ימינו, שבו נחשפים חלקים מהמורשת העברית, ובהם גם ספרים שכתבו חסידים. ספרים אלה הם חלק מהמורשת העברית, ובהם גם ספרים שכתבו חסידים. ספרים אלה הם חלק מהמורשת העברית, ובהם גם ספרים שכתבו חסידים. ספרים אלה הם חלק מהמורשת העברית, ובהם גם ספרים שכתבו חסידים.

קרב הראש של אחד
שים הוא דאמר כחנן
מצרי אומר אפילו דם
זווג לו אמר ר"נ אמר
א"א *טבעת של עבודת
אה טבעות ונפלה אחת
גורו כולן דאמרינן
איתיביה רבא לרב
בבא ימותו כולן אמאי
מית א"ל רב דאמר כר'
לעיוזר אומר אם קרב
קרביו כל הראשים כולן
התיר רבי אלעזר אלא
י אחד לא א"ל אנא ה'
טבעת של עבודת
טבעות ופרשו
וששים למקום אחד
א"א אינה אוסרת אחת
אחת מארבעים דלא

א איתיה אחת מששים
ב כרובא איתיה אלא
ג נולד למקום אחד אין
ד אחד אוסרות כי
ה אל א"ל הגה לעובדת
ו ספיקה אסורה עד
ז ספק עובדת כוכבים
ח וותרת כיצד ט כוס של
י לאורז מלא כוסות
יא מהן לריבוא ומריבוא
יב היא ידתניא ר' יהודה
יג יסרין בכל שהוא כיצד
יד יריבוא ומריבוא לריבוא
יה אומר משום ר"ש
יז א לשלשה ומשלשה
יח אפילו בשאר איסורים
יט ימא שאני ליה לר"ש
כ עובדות כוכבים אסורה
כא לעולם רבי שמעון
כב מר מריבוא לשלשה

בכל שהוא חס של ערלה או ש
אכל פירש אחד מאותו ריבוא ל
מר. הנה לעבודת כוכבים דמש
אמר: **הך** דאני. **הך** מתנית

תחת: כר' אליעזר. דלחמך כחמיתין אן קן
 אליעזר להרצין אלף שנים עמד יחד
 גרשם אלל אחד אחד לה' דלחמך לחמך
 דלחמך תחתיו חמיתין ויכלה משרה אל
 קן גרשם נס. חמך קן דשפיה דלחמך
 ענניה לין חמיתין דלחמך חמיתין גר'
 ארעביס אן אחד משרה אלל חמיתין
 עננין חמיתין דלחמך אלל חמיתין
 כל קן. אן שפיה אלל חמיתין
 חמיתין: ופחלס נקוס אלל חמיתין
 דשפיה חמיתין חמיתין אלל חמיתין
 דלחמך אלל חמיתין: אל' ייחוד אלל
 חמיתין

לית לר' שמעון, ושמואל כר' שמעון: אלא

למחנה אדפריץ מר' אליעזר לסייעה
 ו כולן חוץ מאחד מהן יאלו לבית
 מה דלמא דרבנן לאו משום דחייה פסלי
 פלג אחת מהן לים הגדול הותרו

ב'י'ן. משום דמלאורייתא ב' צרוב
 צביל כדפרישטו [מכ"ה] הקילו כאן
 ודוקא נפלה ממילא לא הפילה אפילו
 שזג נכסין אטו מודי ודוקא ייה
 הגדול שאינה צבין אבל פירשה לא
 כדמוכה בההיא ב' ופרישו ארבעים
 למקום אחד דלא מהניא ארבעים ב'
 להטיר דהכר ב' וכן מוכח דקאמר
 רב דאמר כשר"א וגבי אין התמונה
 מדמע אלא לפי החשבון שמעיין ליה
 לר"א צבין ב' דתרומוה דאמר היה
 סאה שפנלה היה סאה שפנלה היה
 האחרים לא נתקנו: **ר"ב** דאמר
 ב"א. ימיה ה' עממא דר"א משום
 דכתיב (ויקרא כג) מוס צם הוא דלא
 יצלו ה' ע"י תעבינות יצלו כדמפרש
 ביומא פ' שני שמיים (דף סד.) אבל
 שפנלה לא צביל דהיא דאיתערין א' קרא
 לא אחד דכתיב אצטרין דבזלו קרא
 צרובא צביל אלא אחד כחד אצטרין
 והש"ס מיידי ליה לקרא משום דכין
 דכל כך הטיב המכוב אין ראי
 להחיות מדברנו לנפוש:

פִּירְשׁ אחד מהן לִיבוֹא וסִבְרִיבֹא
 לִיבוֹא סוֹבְרִיבֹן. לֹא
 אֶסְתְּרֵךְ מִרְיֹבֹא לִרְיֹבֹא אֵלֶּה לִחְיִירֵי
 מֵאֵל דִּלְסֵךְ אֶסְרֵךְ בְּכֹלֹוֹ מִדְּפִרְשֵׁי
 לְעֵל אִיִּי מֵשׁוֹ דֵּשׁ חִלּוֹק בֵּין רִיבֹא
 לְשִׁאֵן לִרְיֹבֹא שֶׁנִּי לִרְיֹבֹא לְשִׁאֵן אִי
 מִתְחִי מִכְּלֹוֹ שֶׁנִּי חֵתֵּם אֶסְרֵךְ
 דְּקִמְתִּיבֵי בְּחֹדֶס סְפִיקָא כִּיּוֹן דְּבִנְתָּ
 חֵתֵּם מִתְחִי אֶלֶּה רִיבֹא שֶׁנִּי אֶסְרֵי
 הֵנָּה מִכְּלֹוֹ בְּנֵת אִי סֶקֶם סְפִיקָא חֵתֵּם
 וְשִׁי וְכֵן מִתְחִיבֵי (גִּי מֵאִי) לִי מִתְחִי
 אֶלֶּה אֶסְרֵי לִיכּוֹת מֵאִי הֵאֲשִׁיבֵי בְּנֵת
 חֵתֵּם וְיֵן הֵשִׁיבֵי שְׂרֵי מִתְחִי עֵטֵמָא
 דְּפִרְשֵׁי לִי מִתְּסִרְסֵר לִי פִּירְשׁ כֵּן

תמונה הן כולן אסורין ואפילו אחרונים:
רמזים ומן השלישי י' פירש אחד למקום
ע' דבשאר איסורין ית' ליה ספק ספיקא:
דליתכנא מניה למשאל לעיל מיהא יו':
מח'.

[illegible]

הדומים. רק תחיתות דלומיגנא חתה לשמולל לעיל מני:

עין משפט
גד מצודה

י"ט אבגד מ"י פ"ו מכל" פ"ו
הל"י טושי"ע י"ד ס"י קמ:
כ"ה מ"י פט"ו מכל" מאכלות
אסורות הל"י ד טושי"ע י"ד
סמ"ן קי ספיק א:
כ"א ו מ"י שס הלכה י פ"י
נמ"מ טושי"ע שס ספיק
ח:

ליקוטים

[illegible]

נוסחאות רש"י כת"י

[illegible][illegible]

מדינת ישראל לרשות ולחוקתה. כל המאן
וסמן, וזהו המאן, ר"ל דיוקן פירוש
ים כל דברים מרובת קא פירוש ולא
בין דערה. ואין לחשוב נמי דיוקן
הוא, ואין אין להחיר שם שלמה ואב
דום ונחמות בנחמות דכל הפסקות
בנחמות ר"ל וסמן לחיות בנחמות

Toral
diffusion du jeu

n-Box.com
daïsme aux francophones